

ทรัพย์สินทางปัญญา

สิทธิบัตร

1. ความหมายของสิทธิบัตร(Patent)
2. ความหมายของการประดิษฐ์
3. ความหมายการออกแบบผลิตภัณฑ์

อนุสิทธิบัตร

1. ความหมายอนุสิทธิบัตร (Petty patent)
2. ความหมายระบบการสืบค้นสิทธิบัตร
3. ความหมายการคุ้มครองของสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร
4. ความหมายสถานที่ยื่นคำขอรับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร
5. ความหมายเงื่อนไขในการขอรับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร
 - 1) การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรได้
 - 2) การประดิษฐ์ที่ขอรับอนุสิทธิบัตรได้
 - 3) การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรไม่ได้
 - 4) เงื่อนไขในการขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์
 - 5) การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้
6. ขั้นตอนในการขอจดทะเบียนสิทธิบัตร
 - 1) ขั้นตอนการจดทะเบียนสิทธิบัตร – การประดิษฐ์
 - 2) ขั้นตอนการจดทะเบียนสิทธิบัตร – การออกแบบผลิตภัณฑ์
7. อายุการให้ความคุ้มครองสิทธิบัตร
8. ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร
 - 1) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน
 - 2) อัตราค่าธรรมเนียมรายปี
9. ขั้นตอนการจดทะเบียนอนุสิทธิบัตร
10. ความแตกต่างระหว่างอนุสิทธิบัตรและสิทธิบัตรการประดิษฐ์
11. เงื่อนไขการขอรับอนุสิทธิบัตร
12. การยื่นขอรับอนุสิทธิบัตรต้องมีเอกสารดังนี้
13. อายุการให้ความคุ้มครอง
14. สถานที่ยื่นคำขอและวิธียื่นขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้า

1. องค์ประกอบของเครื่องหมายการค้าที่รับจดทะเบียน
2. ความคุ้มครองและประเภทของเครื่องหมายการค้า
 - 1) ความหมายเครื่องหมายการค้า
 - 2) ความหมายเครื่องหมายบริการ
 - 3) ความหมายเครื่องหมายรับรอง
 - 4) เครื่องหมายร่วม หมายถึงความว่า
3. แนวทางการออกแบบเครื่องหมายการค้า
4. เครื่องหมายการค้าที่ไม่รับจดทะเบียน
5. สิทธิความเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า
6. ประโยชน์ของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
7. ขั้นตอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของประเทศไทย
 - 1) การตรวจค้น
 - 2) การยื่นขอจดทะเบียน
 - 3) การตรวจสอบ
 - 4) การแจ้งให้แก้ไขคำขอ
 - 5) การแจ้งให้ตกลงกันก่อน
 - 6) การแจ้งไม่ปฏิเสธคำขอ
 - 7) การแจ้งปฏิเสธ
 - 8) แจ้งคำวินิจฉัยให้นายทะเบียน
 - 9) การประกาศโฆษณา
 - 10) การจดทะเบียน
8. จำพวกสินค้าของเครื่องหมายการค้า

ลิขสิทธิ์

1. ลิขสิทธิ์คืออะไร
2. ลิขสิทธิ์จะมีได้ในงานต่าง ๆ 9 ประเภท
3. ผลงานอะไรบ้างที่ไม่ถือว่ามีลิขสิทธิ์
4. การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์
5. ใครคือเจ้าของลิขสิทธิ์
6. การคุ้มครองลิขสิทธิ์
7. ผลของการคุ้มครองลิขสิทธิ์

8. ประโยชน์ของลิขสิทธิ์
9. การแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์
10. เอกสารและหลักฐานประกอบการแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์
11. สถานที่ติดต่อเกี่ยวกับลิขสิทธิ์
12. การตรวจค้นข้อมูลลิขสิทธิ์
13. เอกสารและหลักฐานประกอบการแจ้งลิขสิทธิ์
14. สถานที่ยื่นคำขอ

ทรัพย์สินทางปัญญาอื่น ๆ

1. แบบผังภูมิวงจรรวม
2. ความลับทางการค้า
3. สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
4. ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย

สิทธิบัตร

สิทธิบัตร

1. ความหมายของสิทธิบัตร(Patent)

หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ (Invention) การออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product Design) หรือผลิตภัณฑ์อรรถประโยชน์ (Utility Model) ที่มีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด

2. ความหมายของการประดิษฐ์

ความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับ ลักษณะองค์ประกอบ โครงสร้างหรือกลไกของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งกรรมวิธีในการผลิตการรักษา หรือปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น หรือทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ ที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น กลไกของกล้องถ่ายรูป, กลไกของเครื่องยนต์, ยารักษาโรค เป็นต้น หรือการคิดค้นกรรมวิธีในการผลิตสิ่งของ เช่น วิธีการในการผลิตสินค้า, วิธีการในการเก็บรักษาพืชผักผลไม้ไม่ให้เน่าเสียเร็วเกินไป เป็นต้น

3. ความหมายการออกแบบผลิตภัณฑ์

ความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับรูปร่างลักษณะภายนอกของผลิตภัณฑ์ ที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น การออกแบบแก้วน้ำให้มีรูปร่างเหมือนรองเท้า เป็นต้น

ผลิตภัณฑ์อรรถประโยชน์หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า อนุสิทธิบัตร (Petty Patent) จะมีลักษณะคล้ายกันกับการประดิษฐ์ แต่เป็นความคิดสร้างสรรค์ที่มีระดับการพัฒนาเทคโนโลยีไม่สูงมากนัก หรือเป็นการประดิษฐ์คิดค้นเพียงเล็กน้อย

อนุสิทธิบัตร

1. ความหมายอนุสิทธิบัตร (Petty patent)

เป็นการให้ความคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์คิดค้น เช่นเดียวกับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ แต่แตกต่างกันตรงที่การประดิษฐ์ที่จะขอรับอนุสิทธิบัตร เป็นการประดิษฐ์ที่มีเป็นการปรับปรุงเพียงเล็กน้อย และมีประโยชน์ใช้สอยมากขึ้น

2. ความหมายระบบการสืบค้นสิทธิบัตร

กรมทรัพย์สินทางปัญญาให้บริการสืบค้นหาสิทธิบัตรผ่านเว็บไซต์ <http://www.ipic.moc.go.th>

3. ความหมายการคุ้มครองของสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร

สิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร เป็นการคุ้มครองการประดิษฐ์คิดค้นหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบว่าด้วยสิทธิบัตร พ.ศ. 2522

4. ความหมายสถานที่ยื่นคำขอรับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร

หากต้องการขอรับความคุ้มครอง จะต้องยื่นคำขอรับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร พร้อมชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรได้ที่ ส่วนบริหารงานจดทะเบียน สำนักงานสิทธิบัตร กรมทรัพย์สินทางปัญญา โทร. 0-2547-4637 หรือ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดทุกแห่ง

5. ความหมายเงื่อนไขในการขอรับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร

1) การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรได้

กฎหมายกำหนดว่า จะต้องมีความสมบูรณ์ครบทั้ง 3 อย่าง ดังต่อไปนี้

- เป็นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ คือ ยังไม่เคยมีจำหน่ายหรือขายมาก่อน หรือยังไม่เคยเปิดเผย

รายละเอียดของสิ่งประดิษฐ์ในเอกสารสิ่งพิมพ์ใดๆ ในทีวี หรือในวิทยุ มาก่อน

- มีขั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น คือ ไม่เป็นสิ่งที่การประดิษฐ์ที่สามารถทำได้ง่าย โดยผู้มีความรู้ในระดับธรรมดา หรืออาจพูดได้ว่า มีการแก้ไขปัญหาทางเทคนิคของสิ่งประดิษฐ์ที่มีมาก่อน และ

- สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตทางอุตสาหกรรม หัตถกรรม เกษตรกรรม และพาณิชย์กรรมได้

2) การประดิษฐ์ที่ขอรับอนุสิทธิบัตรได้

กฎหมายกำหนดว่า จะต้องมีความสมบูรณ์ครบทั้ง 2 อย่าง ดังต่อไปนี้

- เป็นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ คือ ยังไม่เคยมีจำหน่ายหรือขายมาก่อน หรือยังไม่เคยเปิดเผย

รายละเอียดของสิ่งประดิษฐ์ในเอกสารสิ่งพิมพ์ใดๆ ในทีวี หรือวิทยุ มาก่อน และ

- สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตทางอุตสาหกรรม หัตถกรรม เกษตรกรรม และพาณิชย์กรรมได้

3) การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรไม่ได้

- จุลชีพและส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของจุลชีพที่มีอยู่ตามธรรมชาติ สัตว์ พืช หรือสารสกัดจากสัตว์หรือพืช เช่น แบคทีเรียที่มีอยู่ตามธรรมชาติ, พืชสมุนไพร, ยารักษาโรคที่สกัดจากสมุนไพร เป็นต้น

- กฎเกณฑ์และทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เช่น สูตรคูณ เป็นต้น
- ระบบข้อมูลสำหรับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
- วิธีการวินิจฉัย บำบัด หรือรักษาโรคนมนุษย์ หรือสัตว์
- การประดิษฐ์ ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี อนามัย หรือ สวัสดิภาพของประชาชน เช่น การคิดสูตรยาบ้า เป็นต้น

4) เงื่อนไขในการขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์

การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ขอรับสิทธิบัตรได้ กฎหมายกำหนดว่า จะต้องมีความสมบูรณ์ครบทั้ง 2 อย่าง ดังต่อไปนี้

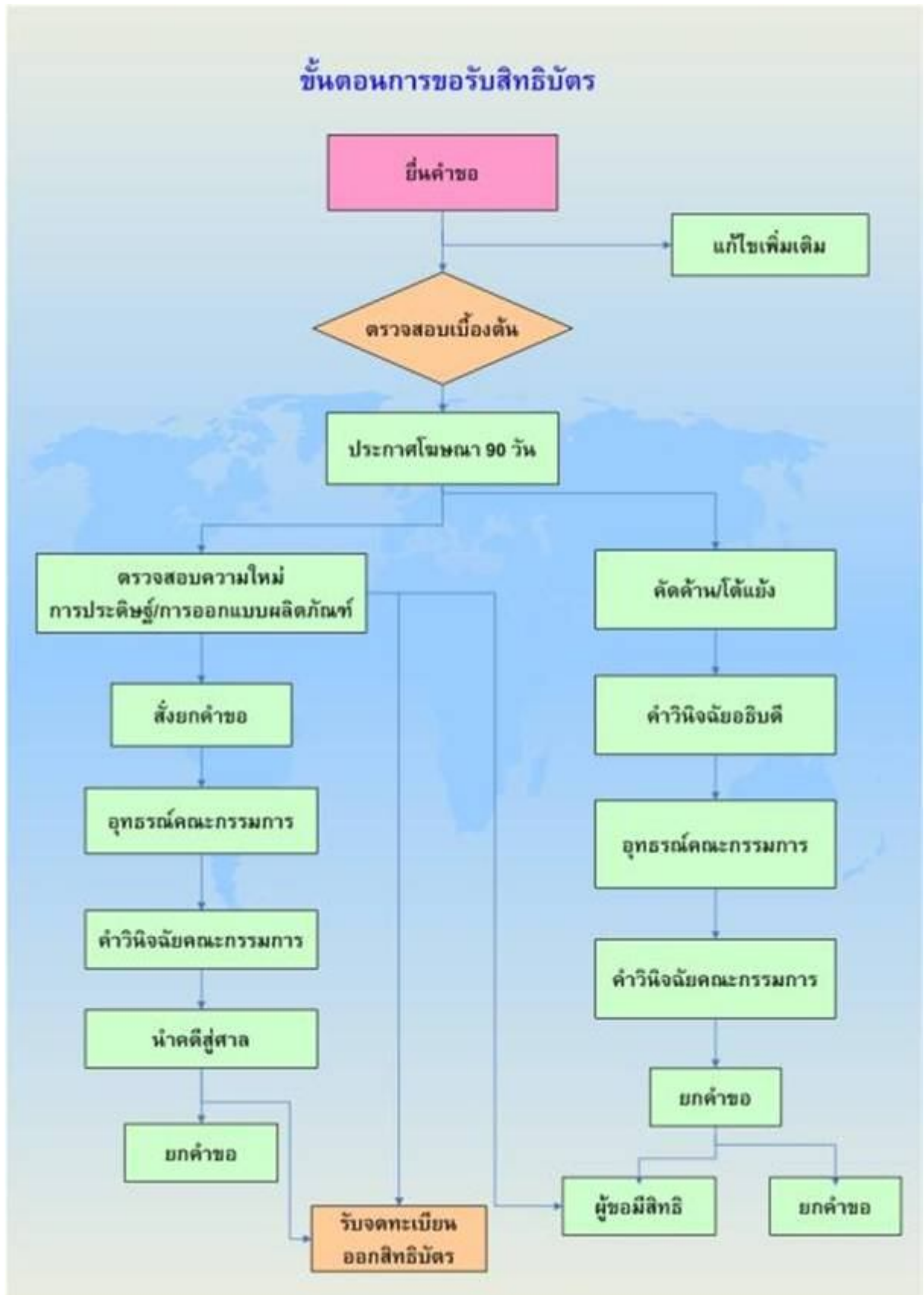
- เป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ คือ เป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่เคยมีหรือขายมาก่อน หรือยังไม่เคยเปิดเผยในเอกสารสิ่งพิมพ์ใดๆ ในทีวี หรือในวิทยุมาก่อน และ

- สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตทางอุตสาหกรรม หรือหัตถกรรมได้

5) การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไม่ได้

- แบบผลิตภัณฑ์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี ของประชาชน
- แบบผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่การออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่

6. ขั้นตอนในการขอจดทะเบียนสิทธิบัตร

1) ขั้นตอนการจดทะเบียนสิทธิบัตร – การประดิษฐ์

การยื่นขอเข้ารับสิทธิบัตร-การประดิษฐ์ พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียม ซึ่งในคำขอต้องประกอบด้วย

- แบบพิมพ์คำขอรับสิทธิบัตร (แบบ สป/สผ/อสป/001-ก) ซึ่งมี 2 หน้า
- รายละเอียดการประดิษฐ์
- ข้อถ้อยสิทธิ
- บทสรุปการประดิษฐ์
- รูปเขียน (ถ้ามี)
- เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี) เอกสารประกอบอันแสดงถึงสิทธิของผู้ขอ เช่น หนังสือโอนสิทธิสัญญาการว่าจ้าง หนังสือมอบอำนาจ เป็นต้น
- เมื่อยื่นคำขอตามข้อ 1 แล้ว ถ้ามีสิ่งบกพร่องที่พอจะแก้ไขได้จะแจ้งให้ผู้ขอหรือตัวแทนทราบ เพื่อปฏิบัติหรือแก้ไขตามคำสั่งในหนังสือแจ้งนั้น ๆ
- ขอตั้งใช้แบบ สป/สผ/อสป/003-ก ในการยื่นขอแก้ไขเพิ่มเติมพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียม
- ในกรณีคำขอตามข้อ 1 ถูกต้องหรือได้แก้ไขถูกต้องตามข้อ 3 แล้วจะส่งหนังสือแจ้งให้ผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมการประกาศโฆษณาในหนังสือจดหมายเหตุสิทธิบัตร
- เมื่อประกาศโฆษณาแล้ว ผู้ขอต้องยื่นขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์โดยใช้ (แบบ สป.003-ก) ภายใน 5 ปี นับแต่วันที่ประกาศโฆษณา
- ถ้าอธิบดีเห็นว่าคำขอถูกต้องตามกฎหมาย และสั่งให้รับจดทะเบียนสิทธิบัตร แล้วจะส่งหนังสือแจ้งให้ผู้ขอ มาชำระค่าธรรมเนียม
- เมื่อผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมตามข้อ 1.6 แล้วจะออกสิทธิบัตรให้แก่ผู้ขอต่อไป

2) ขั้นตอนการจดทะเบียนสิทธิบัตร – การออกแบบผลิตภัณฑ์

- การยื่นคำขอสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์จะต้องยื่นคำขอพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมซึ่งในคำขอต้องประกอบด้วย

- 1.) แบบพิมพ์คำขอรับสิทธิบัตร (แบบ สป/สผ/อสป/001-ก) มี 2 หน้า
 - 2.) คำพรรณนาแบบผลิตภัณฑ์ (ถ้ามี)
 - 3.) ข้อถ้อยสิทธิ
 - 4.) รูปเขียน (จะต้องชัดเจนทุกด้าน)
 - 5.) เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี) เช่น หนังสือโอนสิทธิสัญญาการว่าจ้าง หนังสือมอบอำนาจ เป็นต้น
- เมื่อยื่นคำขอแล้ว ถ้ามีสิ่งบกพร่องที่พอจะแก้ไขได้จะแจ้งให้ผู้ขอหรือตัวแทนทราบ เพื่อปฏิบัติหรือแก้ไขตามคำสั่งในหนังสือแจ้งนั้น ๆ
 - ผู้ขอตั้งใช้แบบ สป/สผ/อสป/003-ก ในการยื่นขอแก้ไขเพิ่มเติมพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียม

- ในกรณีคำขอตามข้อถูกต้องหรือได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อ 3 แล้ว จะส่งหนังสือแจ้งให้ผู้ขอ ชำระค่าธรรมเนียมประกาศโฆษณาในหนังสือจดหมายเหตุสิทธิบัตร
- ถ้าอธิบดีเห็นว่าคำขอถูกต้องตามกฎหมาย และสั่งให้รับจดทะเบียนสิทธิบัตรแล้ว จะส่งหนังสือแจ้งให้ผู้ขอมาชำระค่าธรรมเนียม
- เมื่อผู้ขอมาชำระค่าธรรมเนียมตามข้อ 5 จะออกสิทธิบัตรให้แก่ผู้ขอต่อไป

7. อายุการให้ความคุ้มครองสิทธิบัตร

- สิทธิบัตรการประดิษฐ์ มีอายุ 20 ปี นับแต่วันที่ขอรับสิทธิบัตร
- สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ มีอายุ 10 ปี นับแต่วันที่ขอรับสิทธิบัตร

8. ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร

1) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน

- ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์	500
- ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์	250
- ยื่นคำขอรับอนุสิทธิบัตรการประดิษฐ์	250
- ค่าขอแก้ไขเพิ่มเติม	50
- การประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตร	250
- รับจดทะเบียนและประกาศโฆษณาอนุสิทธิบัตร	500
- ค่าขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์ (กรณีการประดิษฐ์)	250
- รับจดทะเบียนและออกสิทธิบัตร	500
- ค่าคัดค้าน	250
- ค่าอุทธรณ์	500
- ค่าขอเปลี่ยนแปลงประเภทของสิทธิ	100

2) อัตราค่าธรรมเนียมรายปี

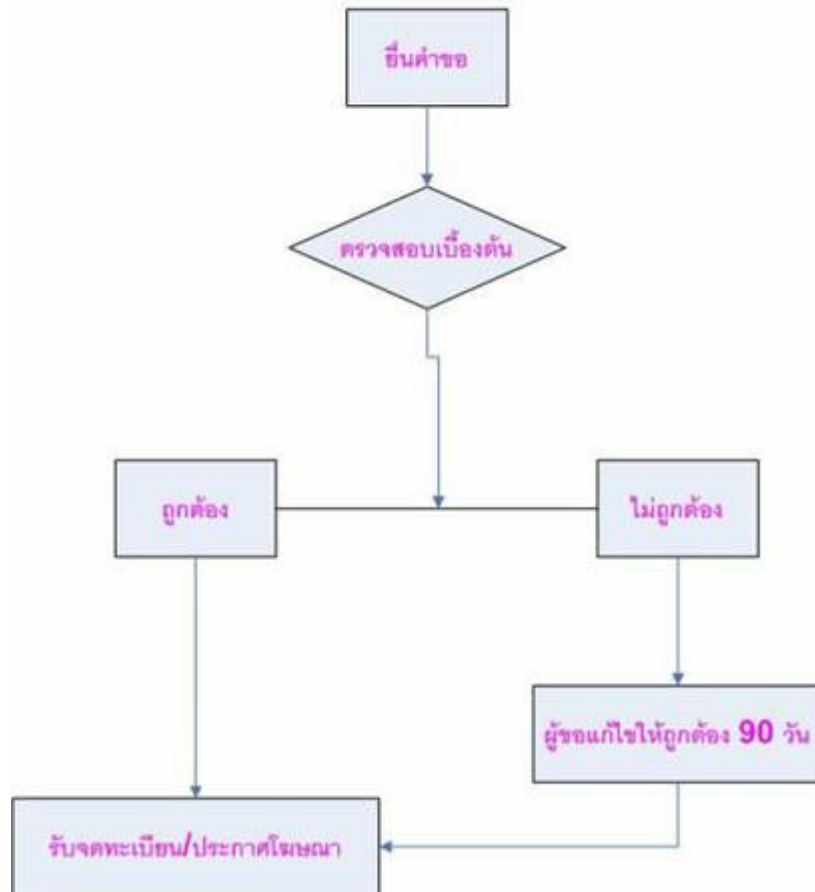
- อัตราค่าธรรมเนียมรายปีของสิทธิบัตรการประดิษฐ์

ปีที่ 5	1, 000
ปีที่ 6	1, 200
ปีที่ 7	1, 600
ปีที่ 8	2,200
ปีที่ 9	3,000
ปีที่ 10	4,000
ปีที่ 11	5,200

ปีที่ 12	6,600	
ปีที่ 13	8,200	
ปีที่ 14	10,000	
ปีที่ 15	12,000	
ปีที่ 16	14,200	
ปีที่ 17	16,600	
ปีที่ 18	19,200	
ปีที่ 19	22,000	
ปีที่ 20	25,000	
หรือ ชำระทั้งหมดในการชำระค่าธรรมเนียมรายปีครั้งแรก		140, 000
- อัตราค่าธรรมเนียมรายปีของสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์		
ปีที่ 5	500	
ปีที่ 6	650	
ปีที่ 7	950	
ปีที่ 8	1,400	
ปีที่ 9	2,000	
ปีที่ 10	2,750	
หรือชำระทั้งหมดในการชำระค่าธรรมเนียมรายปีครั้งแรก	7,500	
- อัตราค่าธรรมเนียมรายปีของอนุสิทธิบัตร		
ปีที่ 5	750	
ปีที่ 6	1,500	
หรือ ชำระทั้งหมดในการชำระค่าธรรมเนียมรายปีครั้งแรก	2,000	
- อัตราค่าธรรมเนียมการต่ออายุอนุสิทธิบัตร		
ครั้งที่ 1	6, 000 บาท	
ครั้งที่ 2	9, 000 บาท	

9. ขั้นตอนการจดทะเบียนอนุสิทธิบัตร

ขั้นตอนการจดทะเบียนอนุสิทธิบัตร

10. ความแตกต่างระหว่างอนุสิทธิบัตรและสิทธิบัตรการประดิษฐ์

อนุสิทธิบัตร คือหนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ อนุสิทธิบัตรมีขอบเขตในความคุ้มครองการประดิษฐ์เช่นเดียวกับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ แต่อนุสิทธิบัตรเป็นการประดิษฐ์ที่มีเทคนิคที่ไม่สูงมากนัก อาจจะเป็นการปรับปรุงเพียงเล็กน้อย ส่วนสิทธิบัตรการประดิษฐ์จะต้องมีการแก้ไขปัญหาทางเทคนิคของสิ่งที่มีมาก่อน หรือที่เรียกว่ามีขั้นตอนการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นระยะเวลาการขอรับอนุสิทธิบัตรจะสั้นกว่าสิทธิบัตรการประดิษฐ์ เพราะอนุสิทธิบัตรใช้ระบบจดทะเบียนแต่สิทธิบัตรการประดิษฐ์จะต้องมีการตรวจสอบก่อนรับจดทะเบียน ผู้ประดิษฐ์คิดค้นสามารถที่จะเลือกที่จะยื่นขอความคุ้มครองสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่จะขอความคุ้มครองทั้งสองอย่างพร้อมกัน ไม่ได้

11. เงื่อนไขการขอรับอนุสิทธิบัตร

- ต้องเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ที่แตกต่างไปจากเดิมยังไม่เคยมีการใช้หรือแพร่หลายก่อนวันยื่นขอ หรือยังไม่เคยมีการเปิดเผยสาระสำคัญของการประดิษฐ์นั้นก่อนวันยื่นขอทั้งในหรือต่างประเทศ
- สามารถประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรมได้

12. การยื่นขอรับอนุสิทธิบัตรจะต้องมีเอกสารดังนี้

- แบบพิมพ์คำขอ (สป/สพ/อสป/001-ก)
- รายละเอียดการประดิษฐ์
- ข้อถ้อยสิทธิ
- บทสรุปการประดิษฐ์
- รูปเขียน (ถ้ามี)
- เอกสารประกอบคำขอ เช่น

- 1.) เอกสารหลักฐานแสดงสิทธิในการขอรับอนุสิทธิบัตร
- 2.) หนังสือมอบอำนาจ (เฉพาะมอบอำนาจให้ตัวแทน ที่ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมทรัพย์สินทางปัญญา เท่านั้น)
- 3.) หนังสือสัญญาโอนสิทธิในการขอรับอนุสิทธิบัตร
- 4.) หนังสือรับรองการแสดงผลการประดิษฐ์ที่หน่วยงานราชการจัดขึ้น (กรณีที่มีการนำไปแสดง)
- 5.) ต้นฉบับหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล (กรณีที่ผู้ขอเป็นนิติบุคคล, ออกให้ไม่เกิน 6 เดือน)

13. อายุการให้ความคุ้มครอง

อนุสิทธิบัตรให้อายุความคุ้มครอง 6 ปี นับตั้งแต่วันขอรับอนุสิทธิบัตร และต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปี ตั้งแต่เริ่มต้นปีที่ 5 และปีที่ 6 และสามารถต่ออายุได้อีกสองครั้ง ครั้งละ 2 ปี (รวม 10 ปี)

14. สถานที่ยื่นคำขอและวิธียื่นขอจดทะเบียน

การยื่นคำขอต่าง ๆ สามารถยื่นได้ที่ สำนักสิทธิบัตร กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ หรือสำนักงานพาณิชย์จังหวัดทุกจังหวัด

เครื่องหมายการค้า

1. องค์ประกอบของเครื่องหมายการค้าที่รับจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้าที่จะจดทะเบียนได้จะต้องมีองค์ประกอบ 3 ลักษณะ คือ มีลักษณะบ่งเฉพาะ เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย และไม่เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น ได้จดทะเบียนไว้แล้ว

2. ความคุ้มครองและประเภทของเครื่องหมายการค้า

เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วจะได้รับความคุ้มครองตาม พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเป็นพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2543 เครื่องหมายการค้าแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม

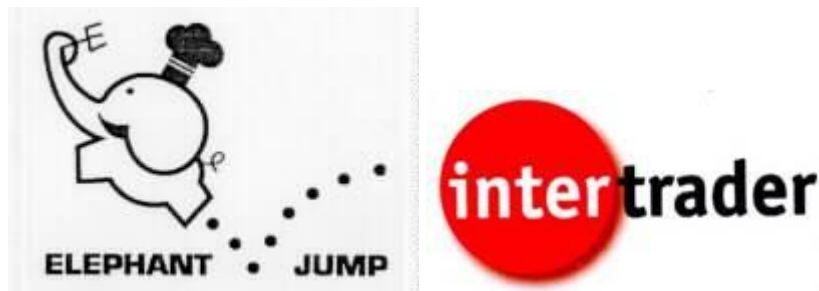
1) ความหมายเครื่องหมายการค้า

เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าเพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น

2) ความหมายเครื่องหมายบริการ

เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับบริการ เพื่อแสดงว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายบริการนั้นแตกต่างกับบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น

3) ความหมายเครื่องหมายรับรอง

เครื่องหมายที่เจ้าของเครื่องหมายรับรองใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าและบริการของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพหรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้านั้น หรือเพื่อรับรองเกี่ยวกับสภาพคุณภาพ ชนิด หรือคุณลักษณะอื่นใดของบริการนั้น

4) เครื่องหมายร่วม หมายความว่า

เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ใช้หรือจะใช้โดยบริษัทหรือรัฐวิสาหกิจในกลุ่มเดียวกัน หรือโดยสมาชิกของสมาคม สหกรณ์ สหภาพ สมาพันธ์ กลุ่มบุคคล หรือองค์กรอื่นใดของรัฐหรือเอกชน

3. แนวทางการออกแบบเครื่องหมายการค้า

เครื่องหมายที่จะขอจดทะเบียนจะต้องเป็น ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตราชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างประกอบกันเป็นเครื่องหมาย เจ้าของเครื่องหมายจึงควรที่จะคิดสร้างสรรค์ เครื่องหมายด้วยตนเอง จะได้ไม่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกที่สินค้ามีลักษณะอย่างเดียวกัน โดยการตรวจสอบ เครื่องหมายก่อนยื่นคำขอจดทะเบียน

4. เครื่องหมายการค้าที่ไม่รับจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้าที่ไม่รับจดทะเบียน คือ รูป หรือเครื่องหมาย ที่มีลักษณะเหมือน หรือคล้ายกับ รูป หรือเครื่องหมาย ที่บุคคลอื่นจดทะเบียนไว้แล้ว / สิ่งที่บุคคลทั่วไปเคารพ นับถือ เช่น ชาติ ศาสนา / สิ่งที่เกิดขึ้น หรือมีในธรรมชาติ / สิ่งที่เป็นสาธารณะ เช่น ตัวอักษร คำในพจนานุกรมต่าง ๆ เป็นต้น

5. สิทธิความเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า

เมื่อเครื่องหมายการค้าได้รับจดทะเบียนแล้ว เจ้าของจะมีสิทธิต่าง ๆ ในเครื่องหมายการค้าแต่เพียงผู้เดียวเป็นระยะเวลา 10 ปี นับตั้งแต่วันที่ยื่นจดทะเบียน ได้แก่ สิทธิในการใช้เครื่องหมายการค้า สำหรับสินค้าในการที่ได้จดทะเบียนไว้ สิทธิในการทำสัญญาอนุญาตให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายการค้า

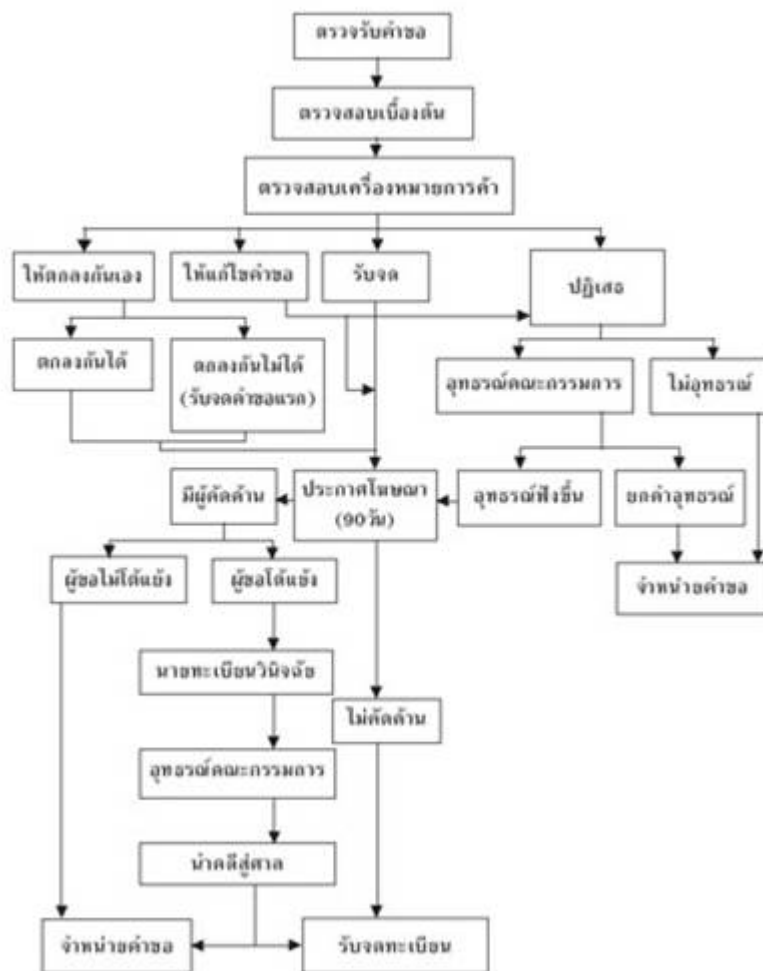
สิทธิในการโอนเครื่องหมายการค้า สิทธิในการฟ้องร้องและเรียกค่าสินไหมทดแทนในกรณีที่มีผู้ละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้า นอกจากนี้ยังมีสิทธิในการใช้สิทธิเครื่องหมายการค้าได้ทุกสิทธิ (กรณีจดทะเบียนแบบไม่จำกัดสิทธิ)

6. ประโยชน์ของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

ประโยชน์ของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เพื่อที่จะทำให้ผู้บริโภคสามารถจดจำหรือเรียกขานสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้น ทำให้ผู้บริโภคสามารถแยกแยะเพื่อเลือกซื้อสินค้าเจ้าของเครื่องหมายนั้นได้ โดยไม่สับสนกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอื่น ๆ ด้วย

7. ขั้นตอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของประเทศไทย

แผนภูมิขั้นตอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

ขั้นตอนการขอจดทะเบียน โดยยื่นคำขอจดทะเบียนและชำระค่าธรรมเนียมตามจำนวนรายการสินค้าหรือบริการที่จะจดทะเบียนอย่างละ 500 บาท และเมื่อรับคำสั่งให้จดทะเบียนสินค้า/บริการ ให้ชำระค่าธรรมเนียมตามจำนวนสินค้า/บริการอีก อย่างละ 300 บาท เพื่อนายทะเบียนสั่งรับจด

ทะเบียนภายหลังครบกำหนดประกาศโฆษณาและไม่มีผู้คัดค้านการจดทะเบียน มีรายละเอียด
ขั้นตอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังนี้

1) การตรวจค้น

แนะนำให้ผู้ยื่นดำเนินการตรวจค้นเครื่องหมายที่จะขอจดว่าเหมือนหรือคล้ายเครื่องหมายของผู้อื่น
หรือไม่ ผู้ยื่นต้องเสียค่าธรรมเนียมในการตรวจค้น 100 บาท/1 ชั่วโมง

2) การยื่นขอจดทะเบียน

- ผู้ยื่นต้องเตรียมเอกสารตามที่กฎหมายกำหนดและกรอกข้อความให้สมบูรณ์ได้แก่

2.1) คำขอจดทะเบียน (ก. 01) 1 ฉบับ พร้อมสำเนา จำนวน 5 ฉบับ

2.2) การ์ด (ก. 16) จำนวน 2 ฉบับ

2.3) หนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามีการมอบอำนาจ) คิดอากร 30 บาท ต่อผู้รับมอบอำนาจ 1 คน พร้อม
สำเนาบัตรประจำตัวของผู้รับมอบอำนาจ

2.4) สำเนาบัตรประจำตัว (ถ้าผู้ขอเป็นบุคคลธรรมดา)

2.5) ต้นฉบับหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ที่นายทะเบียนออกให้ไม่เกิน 6 เดือน นับ
จนถึงวันยื่นคำขอ (ถ้าผู้ขอเป็นนิติบุคคล)

2.6) ถ้าผู้ขออยู่ต่างประเทศให้โนตารี พับลิครับรองเอกสารด้วย

2.7) รูปเครื่องหมายจำนวน 8 รูป ขนาดไม่เกิน 5X5 เซนติเมตร (ถ้าเกินคิดค่าธรรมเนียมเพิ่ม
เซนติเมตรละ 100 บาท)

- ยื่นเอกสารต่อเจ้าหน้าที่พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียม 500 บาท ต่อสินค้า/บริการ 1 อย่าง

3) การตรวจสอบ

- ในขั้นแรกเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบเบื้องต้น (Preliminary check) คือตรวจสอบความถูกต้องของ
เอกสารเท่านั้น (Documentary check)

- ต่อมาเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและนายทะเบียนจะตรวจสอบว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียน มี
ลักษณะตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ กล่าวคือ

3.1.1) ต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะ

3.1.2) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายและ

3.1.3) ไม่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายของผู้อื่นในชั้นนี้จะใช้เวลาตรวจสอบประมาณ 4 เดือน
ต่อ 1 คำขอ

- ภายหลังตรวจสอบแล้ว เจ้าหน้าที่จะแจ้งผู้ยื่นคำขอทราบผลการตรวจสอบตามแต่กรณี ดังต่อไปนี้

3.2.1) การรับจดทะเบียน

3.2.2) ปฏิเสธไม่รับจดทะเบียน

3.2.3) ให้แก้ไขคำขอ

3.2.4) แจ้งผู้ยื่นคำขอว่า เครื่องหมายที่จดทะเบียน มีผู้อื่นยื่นขอจดทะเบียนไว้เช่นกัน ขอให้ผู้ยื่นไปตกลงกันเองก่อน

4) การแจ้งให้แก้ไขคำขอ

ผู้จดทะเบียนต้องดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องไม่ว่าจะเป็นการพิมพ์ผิดระบุข้อความไม่ครบถ้วน ไม่ได้ลงลายมือชื่อ ฯลฯ โดยคิดค่าธรรมเนียมคำขอละ 200 บาท

5) การแจ้งให้ตกลงกันก่อน

- ถ้าผู้ยื่นคำขอตกลงกันได้และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบว่าใครได้สิทธิในเครื่องหมายการค้านั้นไป เจ้าหน้าที่จะดำเนินการประกาศโฆษณาต่อไป

- ถ้าผู้ยื่นคำขอไม่สามารถตกลงกันได้คำขอจดทะเบียนที่ยื่นก่อนจะได้รับการจดทะเบียน ตามหลัก ใครยื่นก่อนมีสิทธิดีกว่า (first-to-file)

6) การแจ้งไม่ปฏิเสธคำขอ

- เจ้าหน้าที่จะดำเนินการประกาศโฆษณาต่อไป

- บางกรณีเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอสละสิทธิในคำขอบางส่วนเนื่องจากบางส่วนของเครื่องหมายเป็นสิ่งที่ใช้กับสามัญในการค้าขายหรือไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

6.1) ถ้าผู้ยื่นคำขอยอมสละสิทธิ ผู้ยื่นคำขอต้องแจ้งนายทะเบียนทราบ

6.2) ถ้าผู้ยื่นคำขอไม่เห็นด้วยกับนายทะเบียน ผู้ยื่นคำขออาจดำเนินการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าก็ได้ ภายใน 90 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง โดยชำระค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์คำขอฉบับละ 2,000 บาท

7) การแจ้งปฏิเสธ

- ถ้าผู้ยื่นคำขอไม่อุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียนก็จะจำหน่ายคำขอนั้นออกจากสารบบ

- ถ้าผู้ยื่นคำขอประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน 90 วันนับตั้งแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่ง โดยชำระค่าธรรมเนียมคำขอฉบับละ 2,000 บาท

8) แจ้งคำวินิจฉัยให้นายทะเบียน

เมื่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้ามีคำวินิจฉัยแล้ว จะแจ้งคำวินิจฉัยให้นายทะเบียนทราบดังนี้

- ถ้าวินิจฉัยเห็นควรให้จดทะเบียน นายทะเบียนจะดำเนินการประกาศโฆษณาต่อไป

- ถ้าวินิจฉัยไม่รับจดทะเบียน นายทะเบียนจะจำหน่ายคำขอจดทะเบียนออกนอกสารบบและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าถือเป็นที่สุด

9) การประกาศโฆษณา

- ถ้านายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนมีคำสั่งประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนมาชำระค่าธรรมเนียมประกาศโฆษณาคำขอละ 200 บาท ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

9.1.1) ถ้าไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายใน 30 วันถือว่าละทิ้งคำขอ

9.1.2) เมื่อชำระค่าธรรมเนียมแล้ว นายทะเบียนจะประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนและจะรอการประกาศเอาไว้ 90 วัน

9.1.3) ถ้าไม่มีการคัดค้านการจดทะเบียนเจ้าหน้าที่ก็จะดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายนั้นต่อไป

9.1.4) ถ้ามีการคัดค้านการจดทะเบียน โดยเหตุหนึ่ง เหตุใดเช่น เครื่องหมายการค้าไม่มีลักษณะที่จดทะเบียนได้, เครื่องหมายการค้าไม่ได้เป็นของผู้จดทะเบียน หรือการจดทะเบียนไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้คัดค้านต้องยื่นคำคัดค้านต่อเจ้าหน้าที่พร้อมแสดงหลักฐานและเหตุผล และชำระค่าธรรมเนียมคำคัดค้าน 1,000 บาท

- เจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบว่ามีบุคคล คัดค้านการจดทะเบียนคำขอนั้น

9.2.1) ถ้าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะโต้แย้งการคัดค้านนายทะเบียนจะจำหน่ายคำขอออกจากสารบบ

9.2.2) ถ้าผู้ยื่นคำขอประสงค์จะโต้แย้งการคัดค้านให้ยื่นคำโต้แย้งต่อนายทะเบียนภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ได้รับสำเนาการคัดค้าน

- นายทะเบียนจะพิจารณาในประเด็นที่คัดค้านนั้น เมื่อมีคำวินิจฉัยแล้ว จะแจ้งไปที่คู่มือทราบ

- คู่มือที่เสียประโยชน์อาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนได้โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน 90 วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยของนายทะเบียน โดยชำระค่าธรรมเนียมคำขอฉบับละ 2,000 บาท

- เมื่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าได้วินิจฉัยแล้วนายทะเบียนจะแจ้งผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าให้แก่คู่มือทราบ

- ถ้าคู่มือฝ่ายที่เสียประโยชน์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยผู้นั้นอาจนำคดีขึ้นฟ้องศาลได้ภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ทราบผลคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

10) การจดทะเบียน

- เครื่องหมายที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายเมื่อผ่านการตรวจสอบจากนายทะเบียนและได้ประกาศโฆษณาแล้ว และผ่านกระบวนการคัดค้านและอุทธรณ์ จนถึงที่สุด เป็นเครื่องหมายที่สามารถจดทะเบียนได้ นายทะเบียนจะแจ้งไปยังผู้ยื่นคำขอทราบให้ดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

- เมื่อผู้ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียม ผู้ยื่นคำขอจะได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนไว้เป็นหลักฐาน โดยชำระค่าธรรมเนียมสินค้าหรือบริการอย่างละ 300 บาท

8. จำพวกสินค้าของเครื่องหมายการค้า

ในการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จะต้องระบุจำพวกสินค้าให้ถูกต้องตามประเภทสินค้าที่ได้ขอขึ้น ปัจจุบันจำพวกสินค้าของเครื่องหมายการค้ามีทั้งสิ้น 45 จำพวก ซึ่งได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2546 เป็นต้นมา

ลิขสิทธิ์

1. ลิขสิทธิ์คืออะไร

ลิขสิทธิ์ หมายถึง สิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น โดยการแสดงออกตามประเภทงานลิขสิทธิ์ต่าง ๆ

ลิขสิทธิ์ เป็นผลงานที่เกิดจากการใช้สติปัญญา ความรู้ความสามารถและความวิริยะอุตสาหะในการสร้างสรรค์งานให้เกิดขึ้น ซึ่งถือว่าเป็น "ทรัพย์สินทางปัญญา" ประเภทหนึ่งที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ ดังนั้นเจ้าของผลงานทางลิขสิทธิ์จึงควรได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

ลิขสิทธิ์ เป็นทรัพย์สินประเภทที่สามารถ ซื้อ ขาย หรือโอนสิทธิกันได้ ทั้งทางมรดก หรือโดยวิธีอื่น ๆ การโอนลิขสิทธิ์ควรที่จะทำเป็นลายลักษณ์อักษร หรือทำเป็นสัญญาให้ชัดเจน จะโอนสิทธิทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนก็ได้

2. ลิขสิทธิ์จะมีได้ในงานต่าง ๆ 9 ประเภท

2.1. งานวรรณกรรม ได้แก่ หนังสือ จุลสาร สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา โปรแกรมคอมพิวเตอร์

2.2. งานนาฏกรรม ได้แก่ งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือการแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว การแสดงโดยวิธีใบ้

2.3. งานศิลปกรรม ได้แก่ งานจิตรกรรม งานปฏิมากรรม งานภาพพิมพ์ งานสถาปัตยกรรม งานภาพถ่าย ภาพประกอบ แผนที่โครงสร้าง งานศิลปประยุกต์ และรวมทั้งภาพถ่ายและแผนผังของงานดังกล่าว

2.4. งานดนตรีกรรม หมายถึง งานที่เกี่ยวกับเพลง ทำนองและเนื้อร้อง หรือทำนองอย่างเดี่ยว และรวมถึงโน้ตเพลงที่ได้แยกและเรียบเรียงเสียงประสานแล้ว

2.5. งานทัศนวัสดุ เช่น ฟิล์มอัดรูป แผ่นเลเซอร์ดิสก์

2.6. งานภาพยนตร์

2.7. งานสิ่งบันทึกเสียง เช่น เทปเพลง แผ่นคอมแพ็คดิสก์

2.8. งานแพร่เสียงและภาพ เช่น งานที่นำออกเผยแพร่ทางวิทยุกระจายเสียงหรือโทรทัศน์

2.9. งานอื่นใดอันเป็นงานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

3. ผลงานอะไรบ้างที่ไม่ถือว่ามีลิขสิทธิ์

3.1. ข่าวประจำวัน และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสาร อันมิใช่ทำงานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

3.2. รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย

3.3. ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ หรือของท้องถิ่น

3.4. คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ

3.5. คำแปลและการรวบรวม ตามข้อ 1 – 4 ซึ่งทางราชการจัดทำขึ้น

4. การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์

ลิขสิทธิ์ ในลิขสิทธิ์จะเกิดขึ้น โดยทันที นับตั้งแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ผลงานโดยไม่ต้องจดทะเบียน ดังนั้น เจ้าของลิขสิทธิ์จึงควรที่จะปกป้องคุ้มครองสิทธิของตนเอง โดยการเก็บรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้ทำการสร้างสรรค์ผลงานนั้นขึ้น เพื่อประโยชน์ในการพิสูจน์สิทธิ หรือความเป็นเจ้าของในโอกาสต่อไป

5. ใครคือเจ้าของลิขสิทธิ์

เจ้าของลิขสิทธิ์นอกจากจะเป็นผู้สร้างสรรค์งานแล้ว บุคคลอื่นอาจมีสิทธิในงานที่สร้างสรรค์นั้นก็ได้อีก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงต่างๆ ในการได้มาซึ่งลิขสิทธิ์ เช่น การสร้างสรรค์งานร่วมกัน การว่าจ้างให้สร้างสรรค์งาน การโอนสิทธิในลิขสิทธิ์ เป็นต้น ดังนั้นผู้มีลิขสิทธิ์จะเป็นบุคคล หรือกลุ่มบุคคล ต่อไปนี้

5.1. ผู้สร้างสรรค์งานขึ้นใหม่ ทั้งที่สร้างสรรค์งานด้วยตนเองเพียงผู้เดียว หรือผู้สร้างสรรค์งานร่วมกัน

5.2. ผู้สร้างสรรค์ในฐานะพนักงาน หรือลูกจ้าง

5.3. ผู้ว่าจ้าง

5.4. ผู้รวบรวมหรือประกอบกันเข้า

5.5. กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือท้องถิ่น

5.6. ผู้รับโอนลิขสิทธิ์

5.7. ผู้สร้างสรรค์ซึ่งเป็นคนชาติภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญากรุงเบอร์ลิน และประเทศในภาคีสมาชิก โองการค้าโลก

5.8. ผู้พิมพ์โฆษณางานที่ใช้นามแฝงหรือนามปากกาก็ที่ไม่ปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค์

6. การคุ้มครองลิขสิทธิ์

เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ ต่องานอันมีลิขสิทธิ์ของตน ดังนี้

6.1. ทำซ้ำ หรือดัดแปลง

6.2. การเผยแพร่ต่อสาธารณชน

6.3. ให้เช่าต้นฉบับ หรือสำเนางาน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ และสิ่งบันทึกเสียง

6.4. ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น

6.5. อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิ์ในการเช่าซื้อ คัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน และให้เช่า
ต้นฉบับ

6.6. อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์

7. ผลของการคุ้มครองลิขสิทธิ์

โดยทั่วไป การคุ้มครองลิขสิทธิ์ จะมีผลเกิดขึ้นโดยทันทีที่มีการสร้างสรรค์ผลงาน โดยความ
คุ้มครองนี้จะมีผลตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และจะคุ้มครองต่อไปอีก 50 ปี นับตั้งแต่ผู้สร้างสรรค์
เสียชีวิต หากแต่มีงานบางประเภทจะมีการคุ้มครองที่แตกต่างกันไป โดยสรุปดังนี้

7.1. ในงานทั่วไป ลิขสิทธิ์ จะมีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และจะมีต่อไปอีก 50 ปี
นับตั้งแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย กรณีเป็นผู้สร้างสรรค์ร่วม ก็ให้นับจากผู้สร้างสรรค์คนสุดท้าย
ถึงแก่ความตาย กรณีเป็นนิติบุคคล ลิขสิทธิ์จะมีอายุ 50 ปี นับตั้งแต่ที่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น กรณี
ผู้สร้างสรรค์ใช้นามแฝง หรือไม่ปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค์ ลิขสิทธิ์มีอายุ 50 ปี นับตั้งแต่ได้
สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น

7.2. งานภาพถ่าย โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ ลิขสิทธิ์มีอายุ 50 ปี
นับแต่ได้สร้างสรรค์งานขึ้น

7.3. งานที่สร้างสรรค์ โดยการว่าจ้าง หรือตามคำสั่งให้มีอายุ 50 ปี นับแต่ได้สร้างสรรค์งาน
ขึ้น

7.4. งานศิลปประยุกต์ ลิขสิทธิ์จะมีอายุ 25 ปี นับแต่ได้สร้างสรรค์งานขึ้น กรณีที่ได้มีการ
โฆษณางานเหล่านั้น ในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุต่อไปอีก 50 ปี นับตั้งแต่
โฆษณาครั้งแรก ยกเว้นในกรณีงานศิลปประยุกต์ให้ลิขสิทธิ์มีอายุต่อไปอีก 25 ปี นับแต่โฆษณาครั้ง
แรก

8. ประโยชน์ของลิขสิทธิ์

8.1. ประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์ เจ้าของลิขสิทธิ์จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย
ลิขสิทธิ์ และมีสิทธิ์แต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น หรือผลงาน
ตามข้อใดข้อหนึ่งดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ดังนั้น เจ้าของลิขสิทธิ์จะมีสิทธิ์ทำซ้ำ หรือคัดแปลง จำหน่าย
ให้เช่า คัดลอก เลียนแบบ ทำสำเนา การทำให้ปรากฏต่อสาธารณชน หรืออนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิ์
ของตนทั้งหมด หรือแต่บางส่วนก็ได้ โดยเจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม

8.2. ประโยชน์ของประชาชนหรือผู้บริโภค การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ์ในผลงานลิขสิทธิ์มี
ผลให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้สร้างสรรค์ผลงาน ที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ มีคุณค่าทาง
วรรณกรรมและศิลปกรรมออกสู่ตลาดให้มากขึ้น ส่งผลให้ผู้บริโภคได้รับความรู้ ความบันเทิง และ
ได้ผลงานที่มีคุณภาพ

9. การแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์

ลิขสิทธิ์ เป็นสิทธิที่เกิดขึ้นทันทีที่มีการสร้างสรรค์ผลงาน โดยไม่ต้องจดทะเบียน อย่างไรก็ตาม กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ได้รับทำให้มีการแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลและรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ ซึ่งจะเป็้องค์ประกอบหนึ่งในการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเจ้าของลิขสิทธิ์ นอกจากนี้แล้วยังเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้ต้องการขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ สามารถตรวจสอบเพื่อประโยชน์ในการติดต่อธุรกิจกับเจ้าของลิขสิทธิ์ด้วย

การแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ไม่ได้หมายความว่าจะทำให้ผู้แจ้งได้รับสิทธิในผลงานนั้น หรือเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ดังนั้น การแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์จะไม่ก่อให้เกิดสิทธิใด ๆ เพิ่มขึ้นจากสิทธิที่มีอยู่เดิมของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่แท้จริง

10. เอกสารและหลักฐานประกอบการแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์

10.1. แบบพิมพ์คำขอแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ จำนวน 2 ชุด ซึ่งผู้แจ้งจะต้องกรอกรายละเอียดต่าง ๆ ให้ครบถ้วน เช่น ประเภทของงาน ชื่อผู้แจ้ง ชื่อผู้สร้างสรรค์ สถานที่ติดต่อ ลักษณะของงาน วิธีการสร้างสรรค์ เป็นต้น

10.2. หลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หนังสือรับรองนิติบุคคล หนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี)

10.3. ผลงานลิขสิทธิ์ที่สร้างสรรค์ จำนวน 1 ชุด

11. สถานที่ติดต่อเกี่ยวกับลิขสิทธิ์

การแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

11.1. ส่วนจัดการงานลิขสิทธิ์ สำนักลิขสิทธิ์ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

11.2. สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ทุกจังหวัด ที่เจ้าของลิขสิทธิ์มีภูมิลำเนาอยู่และไม่มีค่าธรรมเนียมใด ๆ ทั้งสิ้น

12. การตรวจสอบข้อมูลลิขสิทธิ์

ตรวจสอบได้ที่ส่วนจัดการงานลิขสิทธิ์ สำนักลิขสิทธิ์ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ หรือค้นหาผ่านเว็บไซต์ได้ที่ <http://61.19.225.221/cr-system/logoff.do>

13. เอกสารและหลักฐานประกอบการแจ้งลิขสิทธิ์

13.1. แบบ ลข.01 จำนวน 3 ชุด

13.2. ผลงานลิขสิทธิ์ จำนวน 1 ชุด

13.3. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง กรณีนิติบุคคลให้ใช้หนังสือรับรองนิติบุคคลฉบับ โดยมีการรับรองของผู้มีอำนาจให้รับรองตามกฎหมายไม่เกิน 6 เดือน นับแต่วันที่ออกหนังสือรับรองนั้น ไม่เสียค่าธรรมเนียมใด ๆ ทั้งสิ้น

14. สถานที่ยื่นคำขอ

กองบริการและเผยแพร่ กรมทรัพย์สินทางปัญญา ถนนพหลโยธิน 1 สนามบินน้ำ บางกระสอบ
นนทบุรี หรือ ที่สำนักงานพาณิชย์ทุกแห่งทั่วประเทศ

ทรัพย์สินทางปัญญาอื่น ๆ

ประเภททรัพย์สินทางปัญญานอกจาก เครื่องหมายการค้า สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์
ในประเทศไทยยังมีทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอื่น ๆ ได้แก่ แบบผังภูมิวงจรรวม ความลับทางการ
ค้า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย เป็นต้น

1. แบบผังภูมิวงจรรวม

แบบผังภูมิวงจรรวม คือ แบบแผนผัง หรือภาพที่สร้างขึ้นไม่ว่าจะปรากฏในรูปแบบใดหรือวิธี
ใดเพื่อให้เห็นถึงการจัดวางให้เป็นวงจรรวม ที่มีลักษณะตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติคุ้มครอง
แบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. 2543 ซึ่งหากต้องการขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม
ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนแบบผังภูมิของวงจรรวม พร้อมชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนแบบผัง
ภูมิของวงจรรวมได้ที่ ส่วนบริหารงานจดทะเบียน สำนักสิทธิบัตร กรมทรัพย์สินทางปัญญา โทร.
0-2547-4637 หรือ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดทุกแห่ง

2. ความลับทางการค้า

ความลับทางการค้า หมายถึง ข้อมูลการค้าที่ยังไม่เป็นที่รู้จักกัน โดยทั่วไปและมีมูลค่าในเชิง
พาณิชย์เนื่องจากข้อมูลนั้นเป็นความลับ และมีการดำเนินการตามสมควรเพื่อรักษาข้อมูลนั้นไปจน
ความลับ พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. 2545 เป็นกฎหมายใหม่มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 22
กรกฎาคม 2545 กฎหมายฉบับนี้ จะให้ความคุ้มครองครอบคลุมข้อมูลการค้าที่เป็นความลับทาง
การค้าอย่างกว้างขวางและมีประสิทธิภาพ ผู้ที่เป็นเจ้าของความลับทางการค้า จะได้รับความ
คุ้มครองตลอดไปตราบเท่าที่ความลับนั้นยังเป็นความลับอยู่

3. สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หมายถึง ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียกหรือใช้ แทนแหล่ง
ภูมิศาสตร์ และสามารถบ่งบอกว่าสินค้าที่เกิดจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้นเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ ชื่อเสียง
หรือคุณลักษณะเฉพาะของแหล่งภูมิศาสตร์นั้น เช่น มีดอร์ญูญิก ส้มบางมด ผ้าไหมไทย แชมเปญ
คอนยัค เป็นต้น

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications หรือ GI) เป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภท
หนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีความเชื่อมโยง (Links) ระหว่างปัจจัยสำคัญสองประการ คือ
ธรรมชาติและมนุษย์ กล่าวคือ ชุมชนได้อาศัยลักษณะเฉพาะที่มีอยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์ตามธรรมชาติ
เช่น สภาพดินฟ้าอากาศ หรือวัตถุดิบเฉพาะในพื้นที่ มาใช้ประโยชน์ในการผลิตสินค้าในท้องถิ่น

ของตนขึ้นมา ทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณลักษณะพิเศษที่มาจากพื้นที่ดังกล่าว คุณลักษณะพิเศษนี้อาจหมายถึง คุณภาพ ชื่อเสียงหรือคุณลักษณะเฉพาะอื่นๆที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้นๆ

4. ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย

ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย คือ องค์ความรู้ของกลุ่มบุคคลท้องถิ่น และรวมถึงงานศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านที่มีอยู่ในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

- ภูมิปัญญาฯ ประเภทองค์ความรู้ของกลุ่มบุคคลท้องถิ่น เช่น การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม การผลิตผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร การผลิตผลิตภัณฑ์จากวัสดุเหลือใช้ และการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้ หิน โลหะ แก้ว เซรามิก ดินเผา เครื่องหนัง และอื่นๆ

- ภูมิปัญญาฯ ประเภทงานศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน เช่น เรื่องเล่าพื้นบ้าน กวีนิพนธ์พื้นบ้าน ปริศนา พื้นบ้าน เพลงพื้นบ้าน ดนตรีพื้นบ้าน การฟ้อนรำพื้นบ้าน ละครพื้นบ้าน จิตกรรมพื้นบ้าน ประติมากรรมพื้นบ้าน หัตถกรรมพื้นบ้าน เครื่องแต่งกายพื้นบ้าน และสิ่งทอพื้นบ้าน